

عنوان مقاله:

مطالعات معماری دست کند ایران (نمونه موردی آثار برجای مانده سیراف)

محل انتشار:

دومین کنفرانس ملی توسعه پایدار در باستان شناسی، تاریخ و هنر ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محسن مقصودی - دانشجوی کارشناسی ناپیوسته معماری-طراحی محیط داخلی

جواد زاهدی اول - مدیر عامل شرکت آب و خاک کهن اسرار

امیر مهرگانی فر - کارشناسی ارشد عمران دانشگاه حکیم سبزواری

خلاصه مقاله:

اینجا سیراف است یک شهر گم شده در تاریخ یا شاید بهتر است بگوییم شهری در پس غبار تاریخ، غباری ضخامت چند هزارسال. شهری که خلیها باوجود وسایل ارتباطی امروزه از وجود آن بیاطلاع هستند ولی وقتی که به اینجا می آیند تازه نمیدانند باید به آن بگویند بند طاهری یا بندر سیراف. اما ما در این پژوهش تصمیم داریم تا بخشی از تلاش معماری و شهرسازی مردمان این سرزمین را که دارای قدمتی چند هزار ساله است را به نمایش بدهیم که قاعاوی یکی از شاهکارهای زمان و حتی امروز است. بندر تاریخی زیبا و بسیار مهم سیراف در استان بوشهر قرار دارد. حدود 250 کیلومتر با شهر بوشهر فاصله دارد و بخشی از شهرستان کنگان به حساب می آید. سیراف از شهرستان عسلویه حدود 40 کیلومتر دور بوده، اما بهترین راه برای رسیدن به سیراف همان عسلویه می باشد. بدون شک قدیمها نام عسلویه که به گوش میرسید، تصاویری از دود و گاز و آتش پالایشگاه به ذهن هجوم میآورد ولی خیر چنین نیست! حدود 30 سال پیش قبل از اینکه پای گاز و نفت و صنعت بر روی زمینهای بکر عسلویه و اطرافش باز شود، در این سرزمین بناهای عظیم و زیبایی خودنمایی میکردند که به گفتهی کارشناسان بین 1500 تا 3000 سال از عمرشان میگذشت. بناها و اشکال دست کندی که هنوز هم برای خیلی از کاوشگران و کارشناسان تاریخی و باستانی به شکل معمایی حل نشده باقی مانده. سیراف از حدود 1500 سال پیش مهمترین بندر تجاری ایران به حساب میآمد و این رونق در زمان دیلمیان به اوج خودش رسید.

کلمات کلیدی:

معماری دست کند، معماری، سیراف، معماری، ایران، مطالعات معماری

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/928255>

